

MINIKATECHEZE PRO MLADŠÍ DĚTI

o - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE

24. neděle mezidobí cyklus A

Petr přistoupil k Ježíšovi a zeptal se: „Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když se proti mně prohřeší? Nejvíc sedmkrát?“ Ježíš mu odpověděl: „Neříkám ti nejvíc sedmkrát, ale třeba sedmasedmdesátkrát. Nebeské království se podobá králi, který chtěl provést vyúčtování se svými služebníky. A když s vyúčtováním začal, přivedli mu jednoho dlužníka, u kterého měl deset tisíc hřiven. Protože dlužník neměl čím zaplatit, pán rozkázal prodat ho i se ženou a dětmi a se vším, co měl, a tím zaplatit. Tu mu ten služebník padl k nohám a na kolenou prosil: ‘Měj se mnou strpení, a všechno ti zaplatím.’ A pán se nad tím služebníkem smiloval, propustil ho a dluh mu odpustil. Sotva však ten služebník vyšel, potkal se s jedním ze svých druhů ve službě, který mu byl dlužen sto denárů. Začal ho škrtit a křičel: ‘Zaplat, co jsi dlužen!’ Jeho druh padl před ním na kolena a prosil ho: ‘Měj se mnou strpení, a zaplatím ti to.’ On však nechtěl, ale šel a dal ho zavřít do vězení, dokud dluh nezaplatí. Když jeho druhové ve službě viděli, co se stalo, velmi se zarmoutili. Šli a všechno to pověděli svému pánovi. Tu si ho pán zavolal a řekl mu: ‘Služebníku ničemný! Celý dluh jsem ti odpustil, protože jsi mě prosil. Neměl ses tedy i ty smilovat nad svým druhem, jako jsem se smiloval já nad tebou?’ A jeho pán se rozhněval a dal ho mučitelům, dokud by nezaplatil celý dluh. Tak bude jednat s vámi i můj nebeský Otec, jestliže každý svému bratru ze srdce neodpustíte.“ (Mt 18, 21 -35)

Kněz si zavolá děti nadšeně před obětní stůl: „Děti, pojďte dopředu!“

Doporučuje se, aby se sám posadil do podřepu nebo na taburet.

Milé děti, už jste někdy ve svém životě něco druhému odpustili? (*nechat reagovat děti*). Já myslím, že určitě ano. A nyní, když začala škola a školka, bude těch příležitostí, kdy nás někdo třeba strčí, předběhne, něco nám rozbije nebo nám dokonce něco pokazí, určitě celá řada. Máme se zlobit a už s tím, kdo nám ublížil nikdy nekamarádit? Zlobit se můžeme, to je přirozené, ale měli bychom se učit i druhému odpouštět. A to ne jednou, ale pokaždé. Totiž, když Pán Ježíš říká Petrovi, že odpouštět je třeba i sedmasedmdesátkrát, znamená to vlastně stále. Jeden člověk dokonce vypočítal, že odpouštět sedmasedmdesátkrát znamená odpouštět asi každé tři minuty. Skoro, jako když se nadechujeme a vydechujeme. Přijímáme druhého (nadechujeme se) a odpouštíme druhému (vydechujeme). A jak to bylo s tím králem, který odpustil služebníkovu velký dluh? Vzpomene si někdo, kolik to bylo? (*nechat reagovat děti*). Ano, bylo to deset tisíc hřiven. Tak velké bohatství nemohl mít nikdo jiný než král. Vždyť, k tomu aby obyčejný člověk takové bohatství našetřil, musel by pracovat 240 tisíc let a vůbec při tom nejíst. A ještě k tomu 1 hřivna znamenala asi 36 kg drahého kovu. 10 tisíc hřiven by muselo vézt 360 nákladních vozů a kolona těchto aut by byla dlouhá asi 3 km. Takže je jasné, že to, co mu ten král odpustil, je neuvěřitelné bohatství. Oproti tomu ten služebník pak svému dlužníkovi neodpustil 100 denárů – tedy asi 3 pracovní dny. Slušné číslo, ale ve srovnání s právě odpuštěným dluhem je zanedbatelné. A Ježíš nám říká, že Bůh nám odpouští, jako ten král, tedy všechno, ale i my musíme druhým umět odpouštět. Zkusíme to?

MINIKATECHEZE PRO MLADŠÍ DĚTI

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

24. neděle mezidobí cyklus A

Petr přistoupil k Ježíšovi a zeptal se: „Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když se proti mně prohřeší? Nejvíc sedmkrát?“ Ježíš mu odpověděl: „Neříkám ti nejvíc sedmkrát, ale třeba sedmasedmdesátkrát. Nebeské království se podobá králi, který chtěl provést vyúčtování se svými služebníky. A když s vyúčtováním začal, přivedli mu jednoho dlužníka, u kterého měl deset tisíc hřiven. Protože dlužník neměl čím zaplatit, pán rozkázal prodat ho i se ženou a dětmi a se vším, co měl, a tím zaplatit. Tu mu ten služebník padl k nohám a na kolenou prosil: ‘Měj se mnou strpení, a všechno ti zaplatím.’ A pán se nad tím služebníkem smíloval, propustil ho a dluh mu odpustil. Sotva však ten služebník vyšel, potkal se s jedním ze svých druhů ve službě, který mu byl dlužen sto denárů. Začal ho škrtit a křičel: ‘Zaplat, co jsi dlužen!’ Jeho druh padl před ním na kolena a prosil ho: ‘Měj se mnou strpení, a zaplatím ti to.’ On však nechtěl, ale šel a dal ho zavřít do vězení, dokud dluh nezaplatí. Když jeho druhové ve službě viděli, co se stalo, velmi se zarmoutili. Šli a všechno to pověděli svému pánovi. Tu si ho pán zavolal a řekl mu: ‘Služebníku ničemný! Celý dluh jsem ti odpustil, protože jsi mě prosil. Neměl ses tedy i ty smílovat nad svým druhem, jako jsem se smíloval já nad tebou?’ A jeho pán se rozhněval a dal ho mučitelům, dokud by nezaplatil celý dluh. Tak bude jednat s vámi i můj nebeský Otec, jestliže každý svému bratru ze srdce neodpustíte.“ (Mt 18, 21 -35)

Pomůcky: pracovní list s nápovědou

Milé děti, už jste někdy ve svém životě něco druhému odpustili? (*nechat reagovat děti*). Já myslím, že určitě ano. A nyní, když začala škola a školka, bude těch příležitostí, kdy nás někdo třeba strčí, předběhne, něco nám rozbije nebo nám dokonce něco pokazí, určitě celá řada. Máme se zlobit a už s tím, kdo nám ublížil nikdy nekamarádit? Zlobit se můžeme, to je přirozené, ale měli bychom se učit i druhému odpouštět. A to ne jednou, ale pokaždé. Totiž, když Pán Ježíš říká Petrovi, že odpouštět je třeba i sedmasedmdesátkrát, znamená to vlastně stále. Jeden člověk dokonce vypočítal, že odpouštět sedmasedmdesátkrát znamená odpouštět asi každé tři minuty. Skoro, jako když se nadechujeme a vydechujeme. Přijímáme druhého (nadechujeme se) a odpouštíme druhému (vydechujeme). A jak to bylo s tím králem, který odpustil služebníkovi velký dluh? Vzpomene si někdo, kolik to bylo? (*nechat reagovat děti*). Ano, bylo to deset tisíc hřiven. Tak velké bohatství nemohl mít nikdo jiný než král. (*ukázat dětem pracovní list a nechat je chvíli počítat*) Vždyť, k tomu aby obyčejný člověk takové bohatství našetřil, musel by pracovat 240 tisíc let a vůbec při tom nejíst. A ještě k tomu 1 hřivna znamenala asi 36 kg drahého kovu. 10 tisíc hřiven by muselo vézt 360 nákladních vozů a kolona těchto aut by byla dlouhá asi 3 km. Takže je jasné, že to, co mu ten král odpustil, je neuvěřitelné bohatství. Oproti tomu ten služebník pak svému dlužníkovi neodpustil 100 denárů – tedy asi 3 pracovní dny. Slušné číslo, ale ve srovnání s právě odpuštěným dluhem je zanedbatelné. A Ježíš nám říká, že Bůh nám odpouští, jako ten král, tedy všechno, ale i my musíme druhým umět odpouštět. Zkusíme to?